

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Jitkou Zavřelovou ve věci žalobce: **I. R.**, státní příslušník Ukrajiny, t. č. bytem v Zařízení pro zajištění cizinců Bálková, Bálková 1, 331 65 Tis u Blatna, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem U Šestého 1017, 272 03 Kladno 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2017, č. j. KRPS-161810-18/ČJ-2017-010023-ZZC,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 30 dnů.

Žalobce namítá, že žalovaný porušil § 2, 3 a 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), § 124 a § 179 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků a s

čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Konkrétně pak uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s žalobcovými tvrzeními, které zakládají překážku vycestování, ačkoli z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 – 150, plyne, že je povinností správních orgánů před zajištěním cizince zkoumat, zda je jeho vycestování alespoň potenciálně možné. Žalobce totiž pochází z města Luhansk, kde probíhá válečný konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem, a jeho dům byl vybombardován. O tom, že jsou žalobcovy obavy z válečného konfliktu důvodné, svědčí zpráva Vysokého komisaře OSN, zprávy OBSE nebo zprávy organizace Human Rights Watch, z nichž vyplývá, že v oblasti dochází bez ohledu na příměří z roku 2015 k neustávajícím ozbrojeným střetům za používání těžkých zbraní a munice, a to i proti civilistům. Život civilistů v oblasti je mimo permanentního ohrožení jejich života a zdraví poznamenán také dlouhodobým přerušením dodávek vody, tepla a elektřiny a blokádami dopravní infrastruktury; v případě vnitřního přesídlení v rámci Ukrajiny čelí civilisté předsudkům okolí a hmotné nouzi. Českým občanům Ministerstvo zahraničních věcí doporučuje do oblasti za žádných okolností necestovat. Dále žalobce vyjádřil obavy, že bude coby vojenský raketový specialista povolán do armády. Tím, že se žalovaný s těmito skutečnostmi nevypořádal, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě rekapituluje průběh řízení a uvádí, že se uvedenými skutečnostmi zabýval, a to na straně 5 napadeného rozhodnutí. Žalovaný si před vydáním napadeného rozhodnutí opatřil závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce, aby dostal své povinnosti stanovené citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Podle tohoto stanoviska je vycestování žalobce možné. Jde-li o jeho obavy z odvodu do armády, uvádí žalovaný, že branná povinnost je základní státoobčanskou povinností a nemůže být hodnocena jako vážná újma. Žalobce mimo to, že ve své vlasti bydlel v Luhansku, sdělil též, že má sestru v Pidhirci ve Lvovské oblasti, u níž může alespoň přechodně pobývat. Ve Lvovské oblasti přitom k žádným válečným střetům a ohrožení civilistů nedochází. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Obecná tvrzení žalobce, že byly v řízení porušeny § 2 a § 3 správního řádu, § 124 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nepovažuje soud za samostatné žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. *„Ličení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobkyně*

odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti“ (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58). Těmto požadavkům ovšem výše uvedená obecná tvrzení žalobce nedostála, neboť jde pouze o citaci ustanovení právních předpisů, která měla být porušena, aniž by žalobce uvedl konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž své tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí opírá.

Řádnými žalobními body žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nezabýval otázkou, zda by žalobcovým vycestováním nedošlo k porušení zásady nenavrácení (*non-refoulement*) ve smyslu čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, neboť mu na Ukrajině hrozí vážná újma ve smyslu § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Následně žalobce uvedl důvody, pro které se domnívá, že hrozba vážné újmy je reálná.

V první řadě se tedy soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže z jeho odůvodnění, a to ani v kontextu obsahu správního spisu, nelze seznat důvody, proč správní orgán rozhodl určitým způsobem. Takovou vadou však napadené rozhodnutí zjevně netrpí. Otázkou realizovatelnosti vyhoštění žalobce se žalovaný zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí. Zde uvedl, že na základě skutečností, které žalobce sdělil při výsleších dne 18. 5. 2017 a 19. 5. 2017 (jejich obsah je rekapitulován na straně 3 napadeného rozhodnutí), materiálů shromážděných ve správním spise a z toho, co je mu známo z jeho správní praxe, plyne, že v daném případě neexistuje překážka trvalejší povahy, která by bránila realizaci správního vyhoštění žalobce. Žalovaný také přihlédl k soukromým a rodinným poměrům žalobce, které zhodnotil tak, že žalobce nemá kulturní a společenské vazby na území České republiky, naopak na Ukrajině má sestru. Takové odůvodnění považuje soud za srozumitelné a plně přezkoumatelné. Zda tyto důvody věcně obstojí, je již otázkou jejich věcného posouzení.

K otázce překážky vycestování z důvodu hrozby skutečného nebezpečí vážné újmy, soud konstatuje, že součástí správního spisu je závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince vydané Ministerstvem vnitra dne 19. 5. 2017. Toto stanovisko je vychází např. z těchto informací o zemi původu žalobce: Informace OAMP – Ukrajina, Politická a bezpečnostní situace, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 24. 11. 2016, informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) z 26. 10. 2015, výroční zpráva lidskoprávní organizace Human Rights Watch 2017 z 31. 1. 2017, zpráva lidskoprávní organizace Freedom House, Svoboda ve světě – Ukrajina z 22. 3. 2017 a dalších. Všechny tyto zprávy zmíněné v závazném stanovisku jsou součástí správního spisu. Na základě těchto zpráv a informací uvedených žalobcem pak Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že případné povolání žalobce do armády, resp. postih za odeření vojenské služby nemohou být považovány za vážnou újmu, neboť branná povinnost je standardní státoobčanskou povinností. Jde-li o žalobcovo bydliště v Luhansku, může žalobce – podle jeho slov – přechodně pobývat u své sestry ve Lvovské oblasti, kde ozbrojený konflikt neprobíhá. Tuto úvahu považuje soud za racionální, podepřenou obsahem správního spisu a ztotožňuje se s ní i po věcné stránce.

K situaci na Ukrajině soud uvádí, že hrozba zásahu ze strany vládních či separatistických ozbrojených složek nehrozí na celém území Ukrajiny, ale týká se pouze určitých problematických částí (Donětská a Luhanská oblast na východě země). V ostatních částech země nebezpečí ozbrojeného konfliktu nehrozí. Objektivně přitom není vzhledem k rozloze území Ukrajiny vyloučen přesun z nepokojných oblastí do oblastí konfliktem zcela nezasažených. V případě žalobce by navíc tento přesun byl jednodušší s ohledem na to, že mimo problematické oblasti má rodinné zázemí (sestru). Za vážnou újmu proto nelze považovat situaci, pokud se místům ohroženým či postiženým ozbrojeným konfliktem lze vyhnout v rámci vnitrostátního přesunu. K obavě žalobce z povolání do armády soud uvádí, že branná povinnost je jednou z významných povinností státních občanů ke státu, jehož jsou občany. V době ozbrojeného konfliktu, do něhož je tento stát zavlečen, resp. hrozby konfliktu je tato povinnost ještě významnější a naléhavější. Požadavek státu, aby občan splnil brannou povinnost a případně se z toho titulu i aktivně zapojil v rámci mobilizace do ozbrojeného konfliktu, v němž je ohrožena svrchovanost státu a jeho územní celistvost, je zcela legitimní a nemůže bez dalšího představovat akt pronásledování nebo hrozbu vážné újmy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012 – 44).

Soud uzavírá, že se žalovaný možností žalobcova vycestování zabýval, k čemuž si obstaral závazné stanovisko Ministerstva vnitra, které je spolu s dalšími podklady součástí správního spisu, a jeho obsah pak stručně zrekapituloval v napadeném rozhodnutí. Žalobní námitka, že se touto otázkou žalovaný nezabýval, resp. že se jí zabýval nedostatečně, je proto nedůvodná a nedůvodné jsou i věcné argumenty žalobce.

Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 5. června 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.

soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Pavlína Švejdová